

Jauni soli zvejniecības jautājumu kārtošānā

Pagājušā trešdienā Rīgā notika visu Latvijas zvejnieku sabiedrību pārstāvju sanāksme, kuru sasauca centrālā savienība »Zvejnieks«, lai pārrunātu tekošos jautājumus zvejniecības stāvokļa uzlabošanā. Sanāksmē bija ieradusies ap 40 personu un Ventpils jūrmalas zvejnieku sabiedrību pārstāvjai valdes priekšsēdētājs F. Gūtmanis un sabiedrības tehn. vadītājs A. Birons. Zvejnieku sabiedrību pārstāvi ierosināja, ka zvejnieku dzīves apstākļu uzlabošanai jānodrošina jaunas zvejnieku sabiedrības, kur tādās vēl nav, un bojā gājušo zvejnieku ģimenēm jāizsniedz pabalsti. Pārrunājot zivju pārstrādāšanas jautājumus, atzina, ka arī zvejnieku ciemos jāierīko zivju vēsinātavas un kūpinātavas. Sapulce uzlika par pienākumu sabiedrību tehniskiem vadītājiem radzīties uz zvejnieku samnīcību tīrbu, lai mājās būtu nokrāsotas, ar tām apdēstīti koki u.t.t. Saskaņā ar sapulces atzīnieniem, centrālā sav. »Zvejnieks« turpmāk nospraudīs līgros noteiktas robežas, kuras apņems tikai vienu zvejnieku sabiedrību. Visos lielākos zvejnieku centros sarakos kursus, kuros zvejniekus iepazīstinās ar zvejas darbiem. Turpmākā darbībā centrālā savienība »Zvejnieks« palīdzēs zvejnieku sabiedrībām iegādāt modernus zvejas rīkus un automašīnas zivju transportēšanai uz tīrgiem. Jautājumā par zvejas motoru remontēšanu sapulce nolēma, ka remontdarbnīcas ierīkojamas visos zvejnieku ciemos un tajos darbotos centr. savienības »Zvejnieks« speciālisti motora labošanā.

Ievērojami parkārtojumi zivju tirdzniecībā.

Centrālā savienība »Zvejnieks« parkārtoto zivju vairumtirdzniecību Jelgavā un Daugavpilī, ierīkojot tur zivju pārveidatāna punktus vietējām vajadzībām. Vietējos tirgus arī Ventpili un Liepājā, pār-

Pirmie zvejnieku svētki Kolkas ragā

Pirmie zvejnieku svētki Latvijā, 2. jūlijā, notiks Kolkas ragā un tos rīko vietējā zvejnieku sabiedrība. Svētkos ieradīsies Zemkopības ministrijas zivkopības nodaļas vecākais instr. P. Ludvigs un C.S. »Zvejnieks« galvenais dir. L. Hasmanis. Pēc garīgā akta C.S. »Zvejnieks« dir. rik. L. Hasmanis atklās svētkus, bet Zivkopības nod. vec. instr. P. Ludvigs referēs par zvejas darbu racionalizāciju. Svētkos notiks zvejas motorlaiva sacīkstes braukšanā, zēģeļšaušana, airēšana un peldēšana, bet zvejniecības saucienies tiklu lāpšanā un citos darbos; pēc tam sekos saviesīga dzīve.

Ievainots zvejnieks.

Sarkanmuizas pagasta Staldzēnes ciema Strupku māju iedzīvotājam Dīdrikim Freimanim pieder zvejas motorlaiva, ar kuru tas zvejo jūrā. Uzvelkot mastu, masti kritīs, ar kādu virvi nodrāzot Freimanim kāju tik stipri, ka tas bija jāievieto Ventpils pilētas slimnīcā.

kārtos līdzšinējās zivju zāvētavas un ierīkos vēsinātavas. Parkārtojumi skārs arī zivju transportu, jo turpmāk zivis pārsūtīs uz tālākām vietām īpatnējus ledus tvētnēs, tādēji novērsot to ātru bojāgānos vasaras karstajā laikā.

Amata mācekļu nometne Iecavā

Amatnieku mācekļu nometne ir ierīkota Iecavas upes krastā apmēram 14 km no Jelgavas. Apkārtnē ir ļoti skaistas dabas ainavas. Nometnē amata mācekļus pazīstamais sportists Raiškums apmāca sporta spēles un peldēšanu. Nometnē bieži uzturas un dod dažādus norādījumus sporta spēles un vingrošanā arī Latvijas amatnieku fiziskās audzināšanas vadītājs — Grasis. Vingrošanas vadība uzticēta Ventpils amatnieku fiziskās audzināšanas vadītājam Kajakam. Militāro apmācību vada virsleit-

nants Sprūģis. Vispār nometnē ir jāievēro stingra disciplīna un kārtība un tā mācekļi pamazām tiek pieradināti pie dienesta pienākumiem. Garšgrie ēdieni, veselīgās gaiss, saules un ūdens peldes ir atstājuši uz nometnes dalībniekiem labu iespaidu, tā ka visi jūtas daudz spirtāki un speciāki kā pirms nometnes.

Tādēļ amata mācekļi — brauciet uz nākošiem nometnes periodiem, lai arī jūs varētu atspīrgt un uzkrāt sev jaunus spēkus nākošai ziemai.

Turistiem-fotoamatieriem!

Ventspils, Ugāles un Stendes dzelzceļu staciju dabūjamas

«Letas» kioskos

Ferraria foto filmas Foto līme
Amatieru albumi Piemīnleifas
Foto stūrīši

Godinās mūžība aizgājušo centīgo lauksārdnieku piemiņu

LLK prezidijs pieņēmis noteikumus par mirušo godalgoto lauksārdnieku piemiņas godināšanu. Pabalsti 80 ls apmērā izsniegs lauksaimniecības biedrība, kuras robežās dzīvojis mirušais

Izraudzīta skolēnu kopgalda veicināšanas komisija Sarkanmuizā.

Sarkanmuizas pagasta vecākais J. Danne izraudzījis pagasta skolēnu kopgalda veicināšanas komisijas locekļus: priekšnieks — pagasta vecākais J. Danne, priekšsēdētāja biedrs — 6-kl. pamatskolas pārzinis K. Reinbergs, sekretārs — 6-kl. pamatskolas skolotāja A. Bērziņa, kasieris — pagasta vecākā vietnieks Fr. Krūmiņš, mantzīne — 6-kl. pamatskolas skolotāja J. Bude, locekļi: Tārgales pamatskolas pārzinis J. Bērziņš, Staldzēnes pamatskolas pārzīne L. Kūlberga, Liepēnes pamatskolas pārzīne E. Heinsberga un lauksaimniecības biedrības mājturības sekojās vadītāja un aizsardžu pulciņa priekšnieces palīdze A. Osis.

godalgotais lauksārdnieks, bet pilsētu administratīvās robežās dzīvojošiem — pilsētas valdei. Nelaika izvadīšanā vēlama lauksaimniecības b-bas darba sekojās un pilsētas valdes pārstāvja piedalīšanās atkarībā no lauksārdnieka dzīves vietas. Lauksaimniecības biedrībai vai pilsētas valdei, ievieojot laikrakstā sludinājumu, jāizmēģina, ka miris godalgots lauksārdnieks, kurš apbalvots par centību un uzticību lauku darbos.

- Lai padzīvo laimīgi.**
- Savādī gan kundze, jūsu dēls jau ceturds gadus saderinājies ar Ritu, bet kāpēc jūs nepieprasat, lai viņš precas?
 - Ak, mīļā, kur steigties! Lai tak tie vēl kādu gadīgu padzīvo laimīgi un satiegti!
- Arī iemesis.**
- Mana, jums jāduzva stiprāk! sauc kundze.
 - To nevar, abild Minna.
 - Kāpēc?
 - Tad brīemīgi put.

Piemīņas vaiņags jūrniekiem un zvejniekiem kuru kaps jūras dzelmē

Ceturtdien Ventpili atstāja jūrskolnieku apmācības kuģis »Jūrnieks«, lai dotos uz Koivisto, Somijā. Pirms jauna ceļa sākšanas, jūrskolnieki ierindā ar savu kapteini P. Neimani un pārējiem skolotājiem priekšgalā ieradās pie bojā gājušo jūrnieku un zvejnieku pieminekļa Ventmalā un noturēja tur īsu piemiņas brīdi. Kapt. P. Neimans izjūstos vārds cildināja jūrnieku un zvejnieku varonību, kas cīņā ar satrakotiem dabas elementiem atradusi jaunas jūras dzelme. Visu piemiņas godināšanai kapteinis pie pieminekļa nolika krāsu vaiņagu. Piemiņas brīdī klat bija aprīnā priekšnieks J. Kolve, ostas kapteinis V. Abelnis, aizsargu pulka komandiera palīgs kapt. A. Bilmonis, jūrniecības departamenta Ventpils rajona inženieris N. Bērziņš, policijas iecirkņa priekšnieks G. Boumions u.c.

Sis bija pirmais gadījums, kad bojā gājušos jūras braucējus, kuru atcerē piemiņkulis celts, godināja īpaši piemiņas aktā. No šī pirmā gadījuma var izteikt skaista tradīcija. Jāpiemētna, ka atsveiški ziedu pušķīši pie pieminekļa rodami nolikti it bieži. Tos, jādoms, noliek tādas rokas, kas kādreiz nolaidās nespejā un spēģē, saņemot bēdu ziņu par tuvinieka bojā gāju vētrānā jūrā. Jaņu svētkos pie pieminekļa bija nolikti arī divi jaņu vaiņagi.

Stārkis draudzējas ar Kolkasraga zvejniekiem.

Kolkasraga jūrmalā apmeties uz dzīvi kāds savāds stārkis. Tas draudzējas ar cilvēkiem, bet vairas no citiem stārkim. Katru rītu, kad zvejnieki atgriežas no zvejas, stārkis ierodas brokastis pie zvejniekiem. Zivis tas ēd no rokas un nereti pastaigājas pa Kolkas ciema ielām. Stārkis aplasa arī visas zvejnieku nometās beigtais zivis, kādēļ vietējie iedzīvotāji to iesaukuši par Kolkas sanītaru. Stārkis novietojies kādā augstā priedē jūrmalā.

Moku kambari Piltenes pilī

Par Piltēni un tās kādreiz stipro pili vēsturnieki un ceļotāji sarakstījuši vairākus grāmatas. Par šīs vecās Kursa pilsētas resp. pils dibināšanas gadu vēsturnieki savā laikā izcēlušies sīvus strīdus. Tā dāņu vēsturnieks sākumā raksta, ka Piltene diblāta 1219. gadā, bet vācu vēsturnieks Šilpenbachs apgalvo, ka Piltene diblāta reize ar Kuldīgu, un proti 1242. gadā. Apveļodams pag. gadatēma sākumā Kurzemi, Šilpenbachs iegriezies arī Piltēnē. Vieta, kur kādreiz atradusies pils vārdi, Šilpenbachs atradī lieku smilšakmeņa blūki ar tani iedzētu gads skaitli 1242. Sis blūkijs, acturodzot, bijis iemūrēts pils sienā virs vārtiem. Ar 18. gadsimteņa vidū viens Piltēnes pils korpus bijis vēl apdzīvots. Labi uzglabāties vēl bija līdz pag. gadatēma sākumam kāds 4 stāvu augsts pils tornis. Otrs, apaļš tornis, bijis jau pā pusei sabrucis. Sis tornis bijis bez logiem un tani tikais iestādīts cietumnieku uz visu mūžu. Turpa augstāk atradusies nelielda durvju kēdes sasleģtie cietumnieku tikuši nolaiesti lejā. Tāda pasā ceļā tie sapūstusi arī ēdienus. Bez tam pie pils pastāvēja arī moku kambari, kuru noziednieki tikuši pārmācīti pēc to laiku »humānām un kulturālām prasībām».

Atjaunojiet „Ventas Balss” abonementu!

Profesora mila

II TURPINĀJUMS

— Kā viņa nenogurst, kā viss tas viņai neapnik? — Ferrari domāja.

— Un lai mazinātu Eili interesi pret šādu nemiērgu dzīvi, viņš iegādājās saistošas grāmatas un lasīja tās viņai priekšā.

— Pasēdi ar mani, Eili, — viņš sādās reizes teica. — Es tevī tik maz redzu un baidos par tavu veselību, jo šī dzīve tā nogurdina. Nevar, dārgā, dzīvot no tukšās izprieces vien. Cilvēkam jāpieļūda savā galvai arī no cū vērtīgāku.

Eili uzmanīgi viņā klausījās, bet Ferrari vārdi aizlidoja garām viņas smadzenēm kā snags gar sienu, neatstājot nekādas pēdas.

Tā pagāja divi gadi.

Ferrari arvien vairāk un vairāk nodevās savam darbam un retākas bija tās stundas, kad mājās viņš redzēja sev līdzās Eili. Viņš vēlti nopūlējās, lai modinātu viņā interesi par grāmatām un skumji domāja, kā varbūt bērns spētu viņu piesaistīt vairāk mājai. Bet bērns nenāca.

Kādreiz slimnieku vakara pieņemšanas stundās, pie viņa kabinetā ienāca kalpone.

— Senjora lūdz jūs pie sevis.

Kad Ferrari iegāja Eili istabā, viņam pretim nāca divi jauni vīrieti un Eili draudzene Marija, kuru viņš diez kam-

— Ja beidzot ieradījūsi, vērsa uz turieni savs binokli, tad tikko nojausami pamēja ar galvu. Atskanēja gonga sitiens un zāle iegrīma tumsā.

Pēc pirmā cēlēja Eili ar savu draudzēni, pielūdzēju pavadīta, iegāja teātra fojē. Eili atdalījās no šīs grupas un izpētīstus vēdekli, lecukstēja Marijai.

— Pateic viņiem, ka man sāka galva sāpēt un aizbraucu mājās. Pāpūlies, lai es varētu nemanīta pazist.

Sapratusi ap ko lieta grozās, Marija koķeti iesita viņai pa roku.

— Ak tu, blēde tāda! Labi, es visu nokārtošu, un piedobrojusēs pārējīem, teica, — es gribu dzert, iesim butēt!

— Bet senjora Ferrari? — kāds no pavadoņiem atskatījies jautāja.

— Viņai uzņāca galvas sāpes un viņa aizbrauca mājās...

10.

Pēc smagās darba dienas Ferrari atpūtās savā darba kabinetā. Viņš bija iesaudnis un pēkšņi pamodies, instinkti viņš pagāma pulksteni.

— Jau pusdiņi, bet Eili vēl nav mājās? — Ferrari uztraucās domāja.

Viņš vienmēr pārdzīvoja lielu uztraukumu, kad Eili ilgāk aizkavējās.

— Divaini, šodien taču nav balles. Operas izrāde beidzās divpadsmitos. Divaini... Bet varbūt ka viņa jau pārnākusi un, redzot mani iemīgušu, negribēja traucēt.

Tomēr viņš pārliecinājās, ka Eili vēl nav mājās.

Nemiērs pieauga. Atgriezies savā kabinetā, viņš aizpīpoja un sāka lasīt kādē grāmatu. Viņš negribēja iet ātrāk gulēt, kamēr nav saticis Eili. Šī mūži-

gā vientulība bija bezgalīgi apnikusi un viņam tik ļoti patika palīdzēt Eili nogērbt dārgo tērpu un pārrunāt, kā viņa pavadījusi šo vakaru. Neuzgriezta lappuse grāmatā lika viņam piecelties. Tomēr papīra nazis uz rakstamgalda nebija atrodams.

— Laikam gan Eili būs ienesusi pie sevis, — viņam ienāca prātā.

Ferrari devās uz viņas istabu. Uzgrīzta elektrību un kā parasts brīdī pajūmoja par šīs liģdzīgas dalījumu un mājīgumu, kurā vārdīja viņa Eili. Sienas bija apvīkatas ar zeltu caurastām zīdā tapetēm un tādas pašas krāsas tepīkšis sedza grīdu. Visur bija novietotas daudz puķes. Viņš piegāja pie kuķetes uz kuras Eili parasi mēdza atāstīties un ieradūjāja kādē grāmatu, kuru atrādās viņa papīrāzīs. Viņš paņēma grāmatu un izlasīja tās autora vārdus.

— Ists bulvaru romāns, — viņš nosvēdā grāmatu prom. Kritot grāmatā pavēras un no tās izslīdēja vēstule. Ferrari neko nedomādams to paņēma un ieskatījies lasīja: »Mana dievīšķā Gaidū tevī šodien pēc pirmā cēlēja pie artistu iezējas kā parasta. Gaidū! Gaidū! Tavs Paolo».

Izlasījis šīs rindapas, Ferrari pirmā brīdī it nekā nesaprata, tikai viņam bija tāda izjūta, ka zibens būtu apdedzinājis viņa smadzenes. Ferrari nervozi saņpauzda durē vēstuli un brīdīnotstāvēja kā stāstzīdīs. Tad atguvies, viņš vēl un vēl reiz pārlasīja šīs nedaudzās rindapas un bezspēcīgi atgāja krēslā.

— Kas tad tas? Māņi? Beigta ir mana mila, apkaunots mans vārds... un es tā tiecēju viņas šķīstītam, tā uztīcojos... Beigās... Visam beigās! [Turpinājums sekos.]